

CON THẢO CẦU NGUYỆN CHO THÂN MẪU NƠI LỬA LUYỆN HÌNH

Bà Maria Valtorta (1897-1961) là phụ nữ Công Giáo người Ý. Bà là ái nữ duy nhất của ông Giuseppe Valtorta và bà Isidire Fioravanzi. Sau khi Mẹ qua đời vào năm 1943, bà Maria Valtorta thỉnh thoảng được đặc ân trông thấy Mẹ nơi Lửa Luyện Ngục.

Ngày 4-10-1949 (đúng 6 năm Mẹ qua đời) bà Maria Valtorta trông thấy Mẹ còn nơi Lửa Luyện Tội và được nói chuyện với Mẹ. Bà kể:

Sau thời gian dài, tôi lại được trông thấy Mẹ. Mẹ ở giữa Lửa Luyện Hình. Chưa bao giờ tôi trông thấy Mẹ ở giữa ngọn lửa cả, nên tôi hét lên tiếng kinh hãi .. Tuy nhiên lần này, Mẹ đổi khác nhiều. Những lần trước mặt mũi Mẹ xấu xí rầu rĩ, đầy nét hờn dỗi, không thèm nhìn thềm nói với ai, kể cả tôi! Lần này trông Mẹ đẹp hẳn ra, trẻ trung lại và rất điềm tĩnh. Trông Mẹ giống như cô dâu trong chiếc áo trắng tinh khiết ngày cưới. Chỉ có điều khác là

Mẹ ở giữa lửa, lửa bốc cháy chung quanh và phủ ngập cả đầu Mẹ ..

Tôi bắt đầu nói chuyện với Mẹ. Tôi hỏi:

- Mẹ vẫn còn ở đó sao? Con đã cầu nguyện và xin cầu nguyện cho Mẹ nhiều lắm rồi mà! Sáng nay, tưởng niệm 6 năm Mẹ qua đời, con đã rước Minh Thánh Chúa cầu nguyện cho Mẹ. Vậy mà Mẹ vẫn còn ở đó!

Với giọng vui tươi Mẹ tôi trả lời:

- Mẹ vẫn còn ở đây, nhưng chỉ trong thời gian ngắn thôi. Mẹ biết rõ là con đã cầu nguyện và xin LỄ cho Mẹ. Sáng nay Mẹ bước một bước thật dài tiến đến bình an. Cám ơn con và cám ơn nữ tu đã cầu nguyện cho Mẹ. Sau này, Mẹ sẽ trả công lại .. Sắp sửa rồi! Mẹ chỉ còn bị thanh luyện trong thời gian ngắn nữa thôi. Mẹ đã tẩy rửa mọi tội lỗi liên quan đến tâm trí, đặc biệt là tính kiêu căng của Mẹ. Tiếp đến, Mẹ thanh tẩy mọi tội thuộc về trái tim, chẳng hạn tính ích kỷ của Mẹ. Đó là hai thứ tội nặng nhất. Giờ đây Mẹ tẩy luyện những tội về xác thịt, phần thấp hạ nhất của con người. Những tội thuộc về xác thịt thì nhẹ hơn, so với hai thứ tội thuộc về tâm trí và trái tim!

Tôi nói tiếp:

- Trước đây con thấy Mẹ buồn rầu, oán giận, không muốn nhìn ai cả!

Mẹ trả lời:

- Đúng! Bởi vì khi đó Mẹ còn đầy dẫy tính kiêu căng, còn bám víu những tình cảm trần gian. Sau đó Mẹ bắt đầu hiểu. Mẹ khiêm tốn hạ mình xuống và biết yêu thương đúng đắn: Yêu THIÊN CHÚA và yêu tha nhân.

Tôi an ủi Mẹ:

- Thôi Mẹ đừng nhớ đến nữa. Tất cả đã qua rồi!

Mẹ tôi nói ngay:

- Phải, tất cả đã xong hết rồi! Nhưng nếu Mẹ được như thế này là nhờ con, nhờ lời cầu nguyện và các việc hy sinh hãm mình của con. Mẹ xin hết lòng cảm ơn con. Chính nhờ con mà Mẹ được thanh tẩy nơi Lửa Luyện Hình và không bao lâu nữa Mẹ sẽ được vui hưởng sự bình an.

Tôi hỏi thêm:

- Bao giờ thì Mẹ được vào Thiên Đàng? Mãi đến sang năm, 1950 sao?

Mẹ tôi trả lời:

- Không đâu! Mẹ sắp được rồi, trước cuối năm nay!

Tôi nói:

- Như vậy con sẽ không phải cầu nguyện cho Mẹ nữa!

Mẹ tôi nghiêm trang nói:

- Con cứ cầu nguyện, y như thể Mẹ còn bị giam ở đây. Bởi vì nơi Lửa Luyện Ngục, có rất nhiều Linh Hồn bị quên lãng, bị bỏ rơi, thuộc đủ hạng người, cấp bậc, đặc biệt là các Bà Mẹ. Cần phải yêu thương và nghĩ đến tất cả mọi người. Bây giờ Mẹ mới hiểu rõ điều đó. Riêng con, con biết nghĩ đến mọi người và yêu thương tất cả. Con làm như thế là đúng lắm! Nhưng chỉ bây giờ, Mẹ mới biết và hiểu rằng, con làm như vậy là đúng! Cũng chính bây giờ đây, Mẹ không còn than trách Chúa nữa, nhưng hiểu rằng, **THIÊN CHÚA là Đấng Xét Xử Chí Công!**

Những ngọn Lửa Luyện Ngục làm tôi khó chịu. Tôi hỏi Mẹ:

- Mẹ có đau đớn nhiều vì ngọn lửa này không?

Mẹ tôi trả lời:

- Trước đây thì có, nhưng bây giờ thì không. Hiện tại có ngọn lửa khác mạnh hơn, làm cho không cảm thấy sức nóng của ngọn lửa này. Thêm vào đó, ngọn lửa kia ban cho ước muốn chịu đau khổ. Và nhờ đó, nỗi đau đớn không làm cho khổ sở. Con biết đó, Mẹ là người không bao giờ muốn chịu đau khổ!

Bà Maria Valtorta kết thúc: Sau khi được đặc ân thấy và nói chuyện với Mẹ còn ở trong Lửa Luyện Hình, tôi rút ra các suy tư:

- Thứ nhất, THIÊN CHÚA phạt trước tiên những tội thuộc về tâm trí, rồi đến tội về trái tim, sau cùng mới đến những yếu đuối của xác thịt.

- Thứ hai, cần phải cầu nguyện cho tất cả các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Ngục, nhất là những Linh Hồn bị bỏ rơi, giống y như những Linh Hồn ấy là Linh Hồn bà con, ân nhân, bạn hữu chúng ta.

- Thứ ba, phán đoán của THIÊN CHÚA khác xa phán đoán của con người.

- Thứ tư, các Linh Hồn nơi Lửa Luyện Hình hiểu rõ những gì khi còn sống không hiểu, bởi vì lúc đó còn đầy dẫy ích kỷ, chỉ biết nghĩ đến mình.

(Maria Valtorta, "I Quaderni dal 1945 al 1950", Centro Editoriale Valtortiano, 1987, trang 523-525)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt